

Het Buitenland in de krant

"Foreigners are less likely to kill us, and therefore they are somewhat less interesting."

Lars-Erik Nelson, columnist New York Daily News

In de uitzending op 27 februari 2009 van 'de leugen regeert', stelt Francisco van Jole een vraag over de buitenlandberichtgeving op de televisie: "In de maand februari werden er door de actualiteitenrubrieken 162 verschillende onderwerpen behandeld. Hoe vaak ging het daarbij om het buitenland?" Het antwoord is, met Fitna meegerekend, een teleurstellende 25 keer (15,4%). Van Jole is dan ook niet zuinig met zijn kritiek. De wereld in het nieuws – dat wil zeggen, het aantal verschillende landen dat aandacht krijgt – is aanzienlijk klein, en het is haast een vereiste dat er Nederlanders bij het nieuws betrokken zijn. Kortom, als je over het buitenland wilt leren, "dan heb je op de Nederlandse televisie wel een probleem", aldus Van Jole. In deze rapportage gaan we in op deze kritiek en kijken in hoeverre de stelling van Van Jole klopt voor de Nederlandse dagbladen in de periode 2006-2008.

Meer weten?

Internet

- www.nieuwsmonitor.net
- Twitter: [@Nieuwsmonitor](https://twitter.com/Nieuwsmonitor)

Onderzoekers

Joep Schaper
Kasper Welbers
Maurits Denekamp
Martijn Krijt

Otto Scholten

- 06 51 513 921
- o.scholten@uva.nl

Nel Ruigrok

- 06 27 588 586
- nel@nelruigrok.nl

In de Verenigde Staten is het slecht gesteld met internationaal nieuws. De afgelopen decennia is het aantal correspondenten drastisch afgenomen en vormen grote persbureaus de belangrijkste bron van informatie voor de media. Volgens Scotti Williston (2001), is de correspondent die lange tijd in het buitenland gestationeerd, en met de nodige kennis van de geschiedenis en cultuur een reportage schrijft, vervangen door correspondenten die een retourtje buitenland nemen om snel wat beelden te schieten. Deze ontwikkeling is volgens haar grotendeels te wijten is aan de commercialisering van de media. Buitenlands nieuws is niet in trek bij het publiek en om een hogere omzet te halen is publiek nu eenmaal nodig.

De interesse in het buitenland onder de bevolking is afgenomen. Sinds de val van de Berlijnse muur is het voor ons niet meer van levensbelang wat er in het buitenland gebeurt, stelt ook Van Stegeren (2006). Immers, de directe dreiging was niet meer aanwezig en dus nam de interesse in het buitenland drastisch af, zoals de quote van columnist Lars-Erik Nelson boven aan de pagina treffend laat zien.

In Nederland wordt ook gesproken over een afname van buitenlandberichtgeving, maar in tegenstelling tot de Verenigde Staten is het correspondentennetwerk van de Nederlandse media nog redelijk intact gebleven (Van der Valk & Vasterman, 2006). Theo van Stegeren (2006), programmamanager Journalistiek en Media aan de Universiteit van Amsterdam, spreekt echter zijn bezorgdheid uit over de nabije toekomst. De buitenlandberichtgeving is de afgelopen jaren staande gehouden door opbrengsten uit samenvoegingen en fusies, maar dit kan niet lang meer worden volgehouden. "Nieuwe bezuinigingen zullen de infrastructuur wel degelijk aantasten", aldus van Stegeren. Dat het correspondentennetwerk intact is gebleven bewijst ook niet dat het goed gaat met de buitenlandberichtgeving. In een reactie op het onderzoek van Van der Valk en Vasterman (2006) stelt Fons Tuinstra, zelf een ervaren correspondent, dat correspondenten fors hebben moeten inleveren. Ze moeten werkzaamheden combineren om rond te kunnen komen. Volgens hem is de Amerikaanse trend wat betreft de buitenlandberichtgeving ook in Europa waarneembaar.

Wat betekent dit voor het nieuws in de dagbladen? Is er daadwerkelijk minder nieuws te vinden over het buitenland en is deze in toenemende mate afkomstig van persbureaus? Welke landen worden wel en welke worden niet of nauwelijks genoemd in het nieuws en over welke onderwerpen gaat het als men het buitenland bespreekt? Op deze vragen gaan we in dit onderzoek in. We brengen de buitenlandberichtgeving van de landelijke Nederlandse dagbladen in kaart in de periode 2006-2008. Hierbij kijken we naar de totale aandacht voor het buitenland, voor de verschillende continenten en individuele landen. Vervolgens kijken we van welke bronnen het nieuws afkomstig is, welke onderwerpen hiermee verbonden zijn, en wat het verschil is tussen de kranten onderling.

→ Methode

Dit onderzoek is gebaseerd op de berichtgeving in de volgende dagbladen: de Volkskrant, De Telegraaf, NRC Handelsblad, Trouw, Algemeen Dagblad, NRC Next en de gratis kranten Metro, Pers en Spits. Deze dagbladen zijn steekproefsgewijze onderzocht in de periode 2006/2008. In dit onderzoek wordt alleen gekeken naar de artikelen van de voorpagina en uit de binnenland, buitenland en economie katernen. Ook artikelen die hier slechts sporadisch voorkomen (consumenteninformatie, lezersbrieven en sportnieuws) worden niet meegerekend. In totaal gaat het om 39.227 relevante artikelen.

Van deze artikelen is door een team van codeurs een aantal eigenschappen vastgesteld: de plaats in de krant, de bron, de breedte, het onderwerp van het artikel, wie het artikel heeft geschreven, de lengte van het artikel, etc. Hierbij is ook gekeken of het artikel gaat over het buitenland of niet (zie voor een uitgebreide codeerinstructie www.nieuwsmonitor.net/methode). In totaal onderzochten we bijna 11.000 artikelen in de jaren 2006-2008 over het buitenland

→ Het buitenland in de krant

Een eerste vraag die we ons kunnen stellen is *hoeveel aandacht is er in de krant voor het buitenland?* Wanneer we op artikelniveau een vergelijking maken dan zien we het volgende resultaat. In totaal gaat ongeveer 28% van het nieuws over het buitenland.

Tabel 1. Buitenlands nieuws in de periode 2006-2008

	Binnenlands nieuws			Buitenlands nieuws			Totaal
	<i>N</i>	% art	% lengte	<i>N</i>	% art	% lengte	<i>N</i>
2006	9093	72.7	73.6	3423	27.3	26.4	12516
2007	9673	72.1	71.8	3740	27.9	28.2	13413
2007	9527	72.0	70.6	3726	28.0	29.4	13298
Totaal	28338	72.2	71.9	10889	27.8	28.1	39227

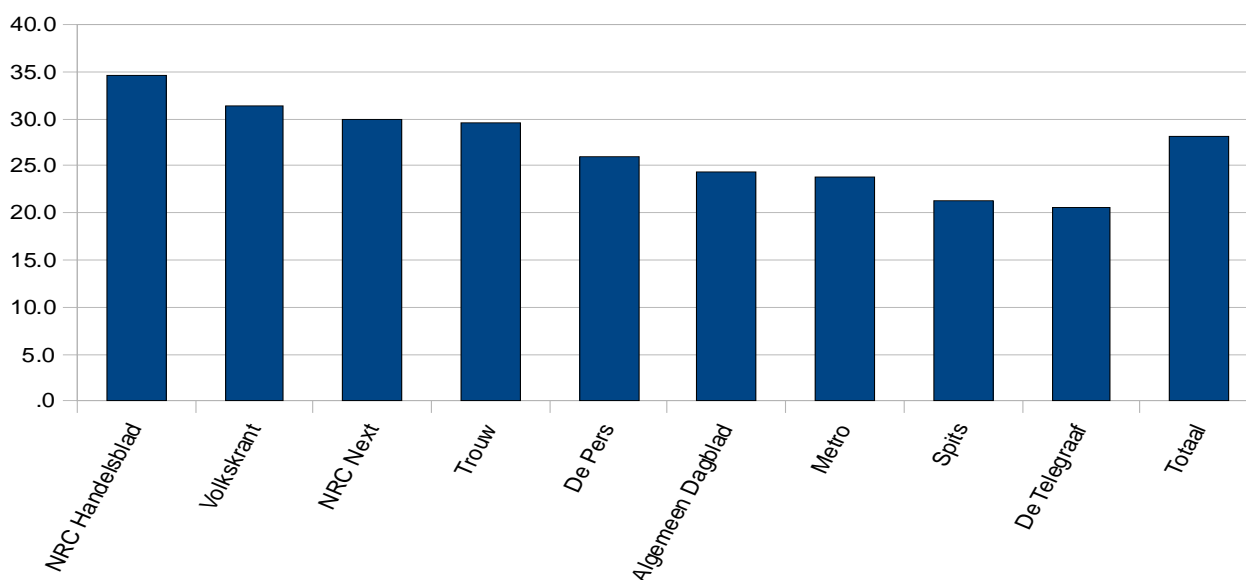
De verschillen tussen de jaren zijn marginaal. In 2006 is er meer aandacht voor binnenlands nieuws dan in 2007 en 2008. Dit heeft hoogstwaarschijnlijk te maken met het roerige politieke jaar dat 2006 was. Niet alleen waren er gemeenteraadsverkiezingen in 2006 ook de VVD hield een interne verkiezing rondom het leiderschap. Daarnaast viel het kabinet, in de nasleep van de affaire Hirsi Ali, en kwamen er in November nieuwe verkiezingen voor zowel de gemeenteraad als de tweede kamer.

Naast de kleine verschillen per periode is het ook interessant om te zien dat de hoeveelheid nieuws weinig verschil vertoont wanneer we kijken naar het aantal artikelen en wanneer we hierbij rekening houden met de lengte van de artikelen. Wanneer we de hoeveelheid nieuws over het buitenland bekijken rekening houdend met de lengte van de artikelen dan zien we dat het nieuws iets meer over het buitenland gaat dan wanneer we naar het aantal artikelen kijken, respectievelijk 28,1% en 27,8%. Dit betekent dat de gemiddelde lengte van de artikelen die over het buitenland gaan iets hoger ligt dan de artikelen over binnenlands nieuws. Alleen in 2006 is het verschil in het nadeel van de artikelen over het buitenland, wat wederom te maken kan hebben met de roerige binnenlandse politiek in dat jaar.

In dit onderzoek analyseren we de aandacht voor buitenlandberichtgeving. Voor dit doel is het nauwkeuriger om te meten aan de hand van de lengte van de artikelen. De resultaten in dit rapport zijn daarom allemaal gebaseerd op de lengte van de artikelen.

→ De Buitenlandberichtgeving per krant

Vervolgens kijken we naar de verschillen tussen de dagbladen. In figuur 1 geven we de relatieve aandacht voor het buitenland weer in de verschillende dagbladen. Hierbij is te zien dat er weinig variatie is tussen de onderlinge dagbladen.

Figuur 1 Buitenlandberichtgeving per krant (% lengte)

Alle dagbladen scoren redelijk rond het gemiddelde percentage van buitenlandberichtgeving (28,1%). Duidelijke uitschieter is NRC Handelsblad die met (34,7%) relatief veel aandacht aan buitenlands nieuws besteedt. Naar de andere kant zien we de uitschieters De Telegraaf (20,5%) en Spits (21,4%), die beide relatief weinig aandacht aan buitenlands nieuws besteden.

In het algemeen kunnen we zeggen dat de aandacht voor buitenlandberichtgeving nog niet zorgwekkend is. Ook de verschillen tussen dagbladen zijn, op enkele uitschieters na, marginaal. Daarom gaan

we nu verder in op de inhoud en de bron van de artikelen. Hiervoor kijken we opeenvolgend naar bronvermelding, het verschil in aandacht voor de continenten en landen, en de onderwerpen waarmee deze landen in het nieuws komen.

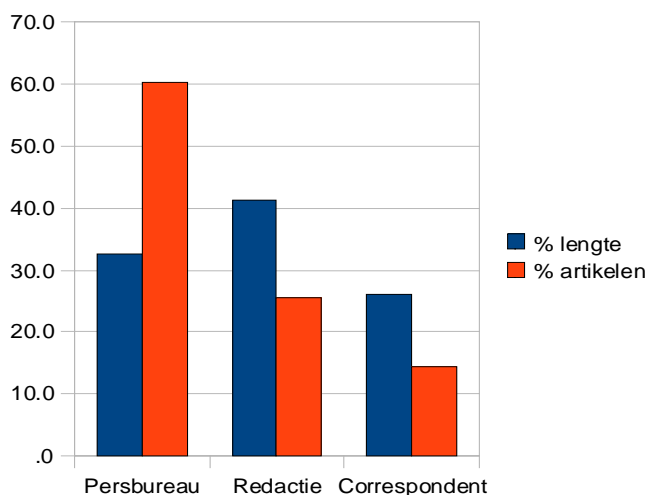
→ Bronvermelding in de kranten

Als we kwaliteit van nieuws definiëren als de mate waarin een artikel waarheidsgetrouw is, dan is het belangrijk om stil te staan bij de mate van diversiteit in berichtgeving. Het belang van diversiteit voor het vinden van de 'waarheid' wordt al millennia erkent (door Socrates al ruim 400 jaar v. Chr.) en vormt een belangrijk fundament voor onze democratie (Bardeol & Van Cuilenburg, 2003). De 'waarheid' van een gebeurtenis is niet in één nieuwsbericht te vangen. Een klein nuanceverschil kan een bericht al 'kleuren'. Een correspondent die over het Gaza-conflict schrijft zal onmogelijk de totale situatie volledig objectief kunnen beschrijven. Voor een zo compleet mogelijke waarheid dient een situatie met meerder ogen bekeken te worden. Met verschillende correspondenten voor verschillende media in bepaalde gebieden zorgt de berichtgeving voor een divers beeld. Omgekeerd komt deze diversiteit in gevaar als de meerderheid van de artikelen in verschillende kranten gebaseerd zijn op dezelfde bron, doordat er geen correspondenten meer aanwezig zijn in het gebied. Zoals aangegeven in de inleiding van dit rapport is het momenteel een belangrijke vraag waar wij, nu en over enkele jaren, ons nieuws over het buitenland vandaan halen.

In dit onderzoek hebben wij de bronnen van de artikelen geteld aan de hand van de letterlijke vermelding hiervan in de krant. Hierdoor moet er rekening gehouden worden met enkele beperkingen. De grote diversiteit aan bronnen hebben we teruggebracht tot drie categorieën. We kijken naar de redactie, naar correspondenten en naar persbureaus. In de eerste categorie vallen alle artikelen die door de redactie, hoofdredactie en andere medewerkers die niet als correspondent/verslaggever staan vermeld, gerekend. Daarnaast rekenen we ook de lezersbrieven, columnisten etc. die schrijven over het buitenland tot deze categorie. Immers, het is dan vooral de keuze van de redactie om deze bronnen mee te nemen. Daarnaast onderscheiden we de correspondenten en verslaggevers. Deze medewerkers zijn veelal ter plaatse aanwezig en kunnen vanuit die positie bijdragen aan de diversiteit van het nieuws. Ten slotte kijken we naar de persbureaus. Naast de letterlijke vermelding van de persbureaus rekenen we ook de artikelen waarbij geen bron staat tot deze categorie. Uit eerder onderzoek van de Nieuwsmonitor is gebleken dat artikelen zonder enige vermelding van een bron vrijwel altijd afkomstig zijn van persbureaus.

Figuur 2 Bronnen in buitenlandberichtgeving

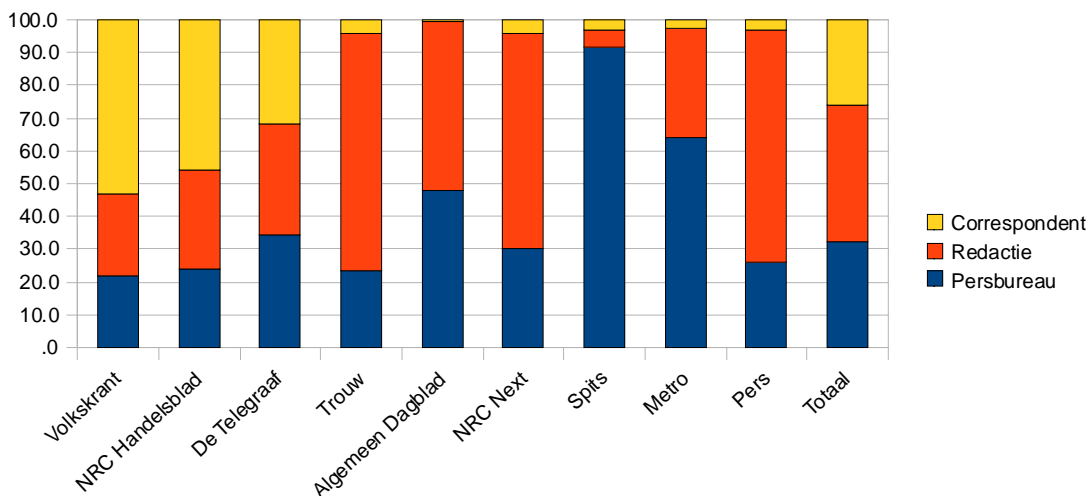
In figuur 2 geven we een overzicht van de bronnen in buitenlandberichtgeving. Hierbij hebben we zowel het percentage van het aantal artikelen als het percentage van de lengte van de artikelen gebruikt, omdat hier de verschillen tussen beide toch duidelijk te zien zijn. Zoals verwacht zien we dat persbureaus veruit de vaakst gebruikte bron is (60,2%). Als we kijken naar de lengte van de artikelen, dan zien we echter dat ze slechts voor 32,5% van de buitenlandberichtgeving gebruikt worden. De berichten van persbureaus bevatten vaak geen achtergrondinformatie, waardoor ze relatief kort zijn. Het tegenovergestelde geldt voor de correspondent en (in mindere mate) voor de redactie.

Uit figuur 3 blijkt duidelijk een onderscheid tussen de verschillende kranten. De Volkskrant besteedt de meeste aandacht aan artikelen afkomstig van eigen correspondenten, gevolgd door NRC Handelsblad en De Telegraaf. Een groot gat volgt vervolgens met Trouw, Algemeen Dagblad en NRC Next. Deze hebben vrijwel geen nieuws afkomstig van eigen correspondenten, maar voornamelijk van de redactie. Metro en Spits zijn voor het overgrote deel afhankelijk van de persbureaus. Gratis kranten hebben simpelweg het

geld niet te besteden om veel werk door correspondenten of redactie te laten doen. Des te opvallender is het dat de Pers toch voornamelijk de redactie als bron heeft.¹

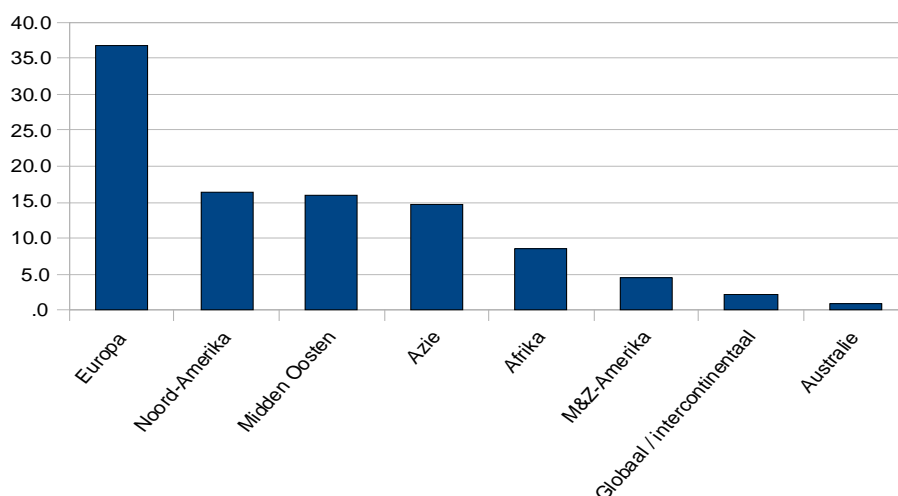
Figuur 3 Bronnen in buitenlandberichtgeving per krant (% lengte)

→ De wereld in het nieuws

Vervolgens gaan we in op de vraag over welke landen de berichtgeving voornamelijk gaat. We kijken hierbij allereerst naar werelddelen en delen de huidige wereld op in 7 gebieden. Naast de continenten Afrika, Azië, Europa, Amerika en Australië, kijken we apart naar het Midden-Oosten. Hieronder vallen de landen zoals Irak, Iran, Afghanistan en de Russische deelrepublieken Kazachstan etc. Daarnaast rekenen we Israël en omliggende landen ook tot het Midden-Oosten. Ten slotte geldt ook Egypte als Midden-Oosten ondanks de geografische positie in Afrika. Deze groep landen nemen we als apart gebied vanwege de politiek-strategisch belangrijke functie die zij vervullen in de wereld. Egypte als belangrijke speler in het conflict tussen Israël en de Palestijnse hebben we om deze reden hier ook bijgevoegd. Tenslotte hebben we een achtste categorie opgenomen in deze analyse, namelijk “intercontinentaal”. Hier betreft het nieuws over meerdere landen die niet een bepaald gebied bestrijken, zoals nieuws over de opwarming van de aarde of intercontinentale betrekkingen. Figuur 4 geeft aan wat de relatieve aandacht per continent is.

Figuur 4 Buitenlandberichtgeving per gebied (% lengte)

¹ Het kan zijn dat bij enkele kranten wel degelijk sprake is van meer correspondenten/verslaggevers maar dat zij slechts bij naam worden genoemd of niet worden genoemd waardoor zij respectievelijk in de categorie redactie en persbureaus vallen. Wij kijken uitsluitend naar de vermelding van bronnen in de krant.

Er is duidelijk een zeer ongelijke verdeling in de media-aandacht per continent. Europa steekt met kop en schouders uit boven de andere continenten waar het om media-aandacht gaat. Meer dan 35% van het nieuws over het buitenland gaat over Europa of een Europees land. Naast Europa is er in het nieuws veel aandacht voor de landen in Noord-Amerika en het Midden-Oosten, respectievelijk 16,3% en 16,0%. Bijna een op de zes artikelen over het buitenland hebben betrekking op de gebeurtenissen in Azië (14,8%), terwijl er voor de Afrikaanse landen aanzienlijk minder ruimte wordt vrijgemaakt in de dagbladen (8,6%). De continenten Zuid-Amerika en Australië zijn te verwaarlozen in het Nederlandse nieuws en ook de artikelen die over de wereld als geheel gaan zijn niet veelvuldig te vinden in de dagbladen.

Ook is er in de aandacht per continent een duidelijk verschil te zien wanneer we kijken naar de individuele kranten. In tabel 2 geven we een overzicht van de aandacht voor de gebieden in de wereld, uitgesplitst naar dagblad.

Tabel 2 Aandacht per continent, uitgesplitst naar dagblad (% lengte)

	Volkskrant	NRC handelsblad	De Telegraaf	Trouw	Alg. Dagblad	NRC Next	Metro	Spits	Pers
Europa	33.9	36.6	42.7	38.3	43.7	32.5	36.4	33.6	27.9
Midden Oosten	17.2	16.0	9.1	20.2	14.0	15.8	14.9	19.8	14.2
Noord-Amerika	16.0	14.1	23.3	9.6	16.7	19.4	21.1	19.5	20.0
Azië	16.5	15.6	12.4	14.2	13.6	14.3	14.9	13.0	15.2
Afrika	8.6	10.0	4.6	9.2	7.1	10.6	5.5	7.2	11.9
M&Z-Amerika	4.9	4.9	3.7	4.2	3.1	4.1	4.2	4.3	9.1
Mondiaal	2.1	2.1	3.3	3.5	0.8	3.1	0.6	1.6	0.3
Australië	1.0	0.7	0.9	0.7	1.1	0.1	2.3	1.0	1.3
Totaal	100	100	100	100	100	100	100	100	100

Alle dagbladen besteden het meeste aandacht aan Europa en de individuele landen van dit continent. De verschillen zijn echter aanzienlijk. Waar de Pers slechts 27,9% van de aandacht geeft aan Europa ligt dit percentage in De Telegraaf bijna 15% hoger. Bijna 43% van de berichtgeving over het buitenland in De Telegraaf gaat over Europese landen. De nieuwswaarde van geografische nabijheid lijkt het sterkst te gelden voor deze krant. Dit geldt ook voor de culturele nabijheid. In De Telegraaf is veruit het meeste nieuws te vinden over Noord-Amerika. Maar liefst 23,3% van de artikelen over het buitenland betreft nieuws over de VS of Canada. Dit percentage is aanzienlijk lager in de meeste andere kranten. Met name in Trouw vinden we relatief weinig nieuws over dit continent terug. Nog geen 10% van de artikelen.

Trouw besteedt daarentegen wel veel aandacht aan het Midden-Oosten, een gebied waar De Telegraaf aanzienlijk minder oog voor heeft. Het Midden-Oosten komt gemiddeld qua aandacht op de derde plaats. Dit heeft waarschijnlijk niet te maken met de nieuwswaarde culturele of geografische nabijheid, maar eerder met de gebeurtenissen die zich daar afspelen. In zowel Irak als regelmatig in Israël is er sprake van een oorlogssituatie, waarbij velen slachtoffers vallen. Daar komt bij dat de Nederlandse inbreng in de missie in Afghanistan maakt dat de gebeurtenissen in dit land ook voor Nederlandse media nieuwswaardig zijn.

Naast Noord-Amerika krijgt ook Azië aanzienlijk aandacht in de Nederlandse media. Hoewel geografisch en cultureel niet nabij, speelt hier mee dat de landen van Azië een steeds groeiende economische invloed gaan uitoefenen waardoor zij ook voor Nederland steeds nieuwswaardiger worden. Deze nieuwswaardigheid geldt aanzienlijk minder voor de Afrikaanse landen. Deze landen zijn niet alleen ver weg, ook hun cultuur en situatie is een geheel andere dan de onze en bovendien vormen zij geen economisch sterke mogendheden. Het continent komt dan ook vooral in het nieuws wanneer er zich ernstige conflicten of humanitaire rampen voltrekken. De Afrikaanse landen krijgen de meeste aandacht in NRC Handelsblad (10,0%) en NRC Next (10,6%), terwijl Metro en De Telegraaf relatief de minste aandacht aan dit continent besteden. Tot slot krijgt Midden en Zuid Amerika onverwacht veel aandacht van Pers (9,1%).

Box 1: Nieuwsfactoren

Uit deze analyse blijkt hoe zeer de journalisten werken met zogenaamde nieuwsfactoren. De theorie over nieuwsfactoren of nieuwswaarde gaat over de eisen waaraan een gebeurtenis moet voldoen voordat het nieuwswaardig wordt voor publicatie in een dagblad. Galtung en Ruge stelden in de jaren '60 een model op bestaande uit twaalf nieuwswaardefactoren. De kans dat een gebeurtenis of feit in het nieuws aan bod komt wordt groter naarmate aan één of meer van deze twaalf nieuwsfactoren voldaan is. Een nieuwswaarde is bijvoorbeeld relevantie. Dit omvat zowel geografische als culturele nabijheid. Zoals Van Ginneken (1997;28) het stelt: "tienduizend doden in een ander werelddeel staat gelijk aan duizend doden in een ander land staat gelijk aan honderd doden in een buitenplaats staat gelijk aan tien doden in de hoofdstad staat gelijk aan een beroemdheid." Een andere waarde heeft betrekking op de economische invloed die een land uitoefent in de wereld (Ahern, 1984; Ishii, 1996; WU 2007). Zie bijlage 1 voor een uitgebreid overzicht van deze nieuwsfactoren.

→ Media aandacht voor de individuele landen

Na een analyse van de verschillende continenten is het ook interessant om te kijken naar de aandacht in de media voor de individuele landen. In deze paragraaf gaan we in op de aandacht voor de individuele landen en bekijken we de nieuwswaarde om de verschillen tussen de gebieden te verklaren.

De top vijf van verschillende landen per continent

Ten eerste bekijken we de aandacht in de media voor de verschillende continenten. In tabel 3 staat per continent weergegeven aan welke landen de meeste aandacht uitgaat. In de laatste rij staat het totaal percentage nieuws dat deze landen samen vertegenwoordigen over het gehele continent.

Wat opvalt is dat de top 5 van landen in Midden en Zuid Amerika nog niet de helft van het nieuws over dit continent beslaan. Blijkbaar is een groot aantal landen in die regio interessant om over te berichten. De meeste aandacht gaat uit naar Brazilië, gevolgd door Mexico en Argentinië. Cuba en Suriname krijgen ook de nodige aandacht in de media.

Ook voor Europa geldt dat de top 5 niet totaal het nieuws domineert. De top vijf van landen vertegenwoordigen hier wel duidelijk meer nieuws, maar ook in Europa geldt dat veel landen interessant zijn voor de Nederlandse media. Niettemin spant het Verenigd Koninkrijk de kroon waar het om aandacht gaat, gevolgd door Duitsland en Frankrijk. De drie belangrijkste landen binnen de Europese unie krijgen ook in Nederlandse media de meeste aandacht.

Tabel 3 Aandacht voor de verschillende landen per gebied (% lengte)

Europa	Midden Oosten	N Amerika	Azië	Afrika	M&Z Amerika	Australië
Verenigd Koninkrijk (15,3%)	Iran (18,3%)	VS (97,5%)	China (32,1%)	Sudan (15,1%)	Brazilië (13,3%)	Australië (61,1%)
Duitsland (13,4%)	Israël (17,3%)	Canada (2,5%)	India (12,0%)	Zuid-Afrika (11,7%)	Mexico (11,8%)	Nieuw-Zeeland (15,5%)
Frankrijk (11,2%)	Afghanistan (14,7%)		Pakistan (11,5%)	Kenia (9,2%)	Venezuela (10,9%)	Fiji (11,2%)
Rusland (9,5%)	Turkije (13,9%)		Indonesië (8,3%)	Somalië (8,3%)	Colombia (10,8%)	Papoea-Nieuw-Guinea (5,2%)
Italië (8,5%)	Iran (11,6%)		Japan (7,6%)	Zimbabwe (8,1%)	Cuba (8,4%)	Salomons-eilanden (3,9%)
57,9%	75.80%	100%	71.50%	52,4%	55.20%	96,9%

Wanneer we kijken naar het Midden-Oosten dan gaat het meeste nieuws uit naar Irak, gevolgd door Israël. Afghanistan volgt pas op een derde plaats, ondanks de aanwezigheid van Nederlandse troepen in Uruzgan. In Azië gaat de meeste aandacht uit naar China, gevolgd door India en Indonesië. India is een opkomende economie en bovendien veelvuldig in conflict met Pakistan, waardoor beide landen veelvuldig het nieuws halen. Indonesië krijgt ook veel aandacht in de Nederlandse media, hetgeen te verklaren is door de koloniale banden met het land.

→ Bruto nationaal product en media-aandacht

Een van de nieuwswaarde die journalisten hanteren is de economische invloed die landen uitoefenen op de wereldmarkt. Hoe meer economische macht hoe eerder de kans dat er over het land wordt bericht, zo is de redenering. In deze analyse gaan we in hoeverre deze nieuwswaarde wordt toegepast door de Nederlandse journalisten. Nu zijn er vele manieren om economische invloed te meten en is er zeker geen duidelijke causale relatie tussen het Bruto Nationaal Product (BNP) en media-aandacht voor een land, maar het is een aardige indicatie om te kijken in hoeverre economische macht maakt dat landen worden genoemd in de media. Onderstaande tabel geeft een vergelijking van de top 10 van landen wat betreft het Bruto Nationaal product met de top 10 van landen wat betreft media aandacht in de Nederlandse dagbladen.

Tabel 4 Relatie tussen BNP en media-aandacht

Land	Media aandacht	BNP	Ranglijst BNP 2007	
 Verenigde Staten	13.9%	1	 Verenigde Staten	13.843.825
 Verenigd Koninkrijk	7.5%	5	 Japan	4.383.762
 Duitsland	5,6%	3	 Duitsland	3.322.147
 Frankrijk	4,1%	6	 China	3.250.827
 China	3,6%	4	 Verenigd Koninkrijk	2.772.570
 Irak	3.7%	?	 Frankrijk	2.560.255
 Israël	3.2%	44	 Italië	2.104.666
 België	3.1%	19	 Spanje	1.438.959
 Rusland	3.1%	11	 Canada	1.432.140
 Italië	3.1%	7	 Brazilië	1.313.590

* Het internationaal monetair fonds heeft Irak niet meegenomen in de schatting voor 2007

Voor de Nederlandse journalisten blijkt de economische invloed van een land nog steeds een belangrijke rol te spelen waar het gaat om hun keuzes om te schrijven over een land. Zes landen die in de top 10 van media-aandacht staan, staan eveneens in de top 10 van bruto nationaal product. Uit deze gegevens blijkt eveneens dat het BNP van een land geen garantie biedt op nieuwswaardigheid voor de Nederlandse media. Een land als Canada krijgt in de Nederlandse dagbladen nauwelijks aandacht terwijl het wel in de top 10 staat van het bruto nationaal product. Ditzelfde geldt, zij het in mindere mate voor Japan, Spanje en Brazilië. Andersom blijken er landen te zijn die wel veel aandacht krijgen in het Nederlandse nieuws, maar geen invloedrijke positie vervullen in economisch opzicht. Zo vinden we Irak, Israel, Rusland en België terug in de top 10 van media aandacht terwijl zij niet in de top 10 te vinden zijn waar het om het BNP gaat. Rusland valt weliswaar net buiten de top 10 (#11), maar voor de andere landen ligt de verklaring eerder in de culturele/geografische nabijheid of de negatieve/sensationele toon.

Met het oog op de media-aandacht voor verschillende gebieden en landen kunnen we concluderen dat de aandacht zeer ongelijk verdeeld is. We hebben daarbij aangetoond dat economische macht een sterke nieuwsfactor is, maar geen volledige verklaring voor de spreiding van aandacht kan geven. Vervolgens zullen we daarom kijken naar de onderwerpen van de artikelen.

Box 2: Oorlog versus oorlog

Momenteel is er uit verschillende hoeken kritiek te horen over de buitenproportionele aandacht voor het Gaza-conflict. In een artikel in de Volkskrant (8 januari 2009) vraagt Yochanan Visser zich bijvoorbeeld af waarom er in de media niks gezegd werd over een incident in Afghanistan op 3 november 2008, waarbij tijdens een bruiloft door een actie van de NATO maar liefst 36 burgers zijn omgekomen, inclusief de bruid. Yochanan Visser benadrukt daarbij:

“In de maanden tussen januari en augustus (2008) kwamen volgens een UNAM rapport 1445 burgers om bij militaire acties ongeveer evenredig verdeeld tussen de Taliban en NATO. [...] Hebben de media in het westen hier grote reportages over gebracht? Is een EU delegatie ooit afgereisd naar Kaboel om een staakt het vuren af te dwingen? [...] Wat is het toch dat de wereld en met name Europa zo obsedeert met wat Israël doet? [...]”

Wat Yochanan Visser duidelijk maakt is dat de EU zowel in de politiek als in de media niet helemaal ‘eerlijk’ is in haar aandacht voor het buitenland. Cynisch gezegd behoren gelijkheid en proportionaliteit dan ook niet tot de nieuwsfactoren. Ook voorgaand aan het huidige Gaza-conflict (2008-2009) zien we in onze data (2005-2007) dat Israël meer aandacht krijgt dan het sinds 11 september 2001 in conflict verzonken Afghanistan, waar in die tijd nota bene al Nederlandse militairen gestationeerd zijn. Er spelen blijkbaar meerdere, belangrijkere factoren bij de nieuwswaarde van een conflict dan alleen het negatieve aspect hiervan.

→ Onderwerpen in het nieuws

Na bron en locatie kijken we ook naar de inhoud van de artikelen. Hiervoor hebben we een lijst met kernbegrippen opgesteld waaronder de onderwerpen van alle artikelen te plaatsen zijn. De onderwerpen zijn als volgt ingedeeld:

- Internationale betrekkingen: Bilaterale en internationale betrekkingen.
- Politiek: Bestuur, verkiezingen en het functioneren van politieke actoren.
- Openbare orde en veiligheid: (politiek)Conflict, aanslagen, demonstraties, terrorismebestrijding en (natuur)rampen.
- Economie: Bedrijfsleven en overheidsfinanciën.
- Justitie: Criminaliteit, misdaad en rechtspraak.
- Overige politieke issues: verkeer en vervoer, gezondheidszorg, natuur en milieu, ontwikkelingshulp, onderwijs, woningbouw etc.
- Human interest: beroemdheden, cultuur, variëteit.

Verschil in onderwerpen in nieuws over binnenland en buitenland

Een eerste vergelijking die we hierbij maken is het nieuws over het binnenland met het nieuws over het buitenland. Over welke onderwerpen schrijft men vooral, wanneer we nieuws krijgen over het buitenland (zie tabel 5)?

Een eerste duidelijk verschil betreft de overige politieke issues. Dit is een verzameling van onderwerpen die vallen onder de departementen VROM, Verkeer en Waterstaat en Binnenlandse zaken. Waar we in Nederland ons erg druk maken over bijvoorbeeld het wegennet en de mogelijke files, is dat van minder belang wanneer we over het buitenland lezen. Veel meer gaat het in het nieuws over het buitenland over de openbare orde en geweld. Niet alleen gaat het hierbij veelal om oorlog, maar ook om demonstraties en oproer binnen een land. Meer dan een op de vijf artikelen heeft betrekking op dergelijk nieuws. Verder gaat het in het nieuws over het buitenland aanzienlijk vaker over politiek en is er veel minder aandacht voor de onderwerpen economie en human interest dan bij binnenlands nieuws.

Tabel 5 Onderwerp Nederlands en buitenlands nieuws

Onderwerp	Nederlands nieuws		Buitenlands nieuws		Totaal
	N	% lengte	N	% lengte	N
Politiek	2184	9.3	1820	20.8	4004
Human interest	6930	20.2	999	7.4	7929
Internationale betrekkingen	917	3.6	519	5.5	1436
Economie	5817	23.0	1506	13.8	7323
Overige pol. issues	7563	28.0	1814	16.4	9377
Openbare orde en veiligheid	1305	4.4	2534	23.3	3839
Justitie	3622	11.5	1697	12.9	5319
Totaal	28338	100.0	10889	100.0	39227

Verschil in onderwerpen tussen bronnen

Een tweede vergelijking die we aan de hand van het onderwerp van de artikelen maken is tussen verschillende bronnen (zie tabel 6). Het grootste verschil is hier te vinden tussen de eigen bronnen van de dagbladen (redactie en correspondenten) en de externe bronnen (persbureaus). Met name artikelen met de onderwerpen openbare orde en veiligheid, economie, justitie en human interest worden vaak uitbesteed aan persbureaus. Daarentegen worden internationale betrekkingen, overige politieke issues en politiek vaak door de redactie of door correspondenten geschreven. Met name internationale betrekkingen en politiek wordt relatief veel geschreven door de correspondenten. Beide zijn dit dan ook onderwerpen waarbij een Nederlandse kijk op de situatie vaak belangrijk zo niet noodzakelijk is. Een Amerikaans persbureau zou bijvoorbeeld minder goed vast weten te leggen wat voor Nederlanders belangrijk is aan de politiek in Frankrijk of aan de betrekkingen tussen de VS en het Midden-Oosten.

Tabel 6 Onderwerp per bron (N=9871)

Onderwerp	Redactie		Correspondenten		Persbureaus		Totaal	
	N	% lengte	N	% lengte	N	% lengte	N	% lengte
Politiek	577	44.7	395	32.9	835	22.4	1807	100
Human interest	241	46.1	89	19.5	663	34.3	993	100
Internationale betrekkingen	135	39.6	95	31.4	278	29.0	508	100
Economie	327	38.0	210	25.1	961	36.9	1498	100
Overige pol. issues	471	43.2	248	27.6	1073	29.2	1792	100
Openbare orde en veiligheid	599	38.9	303	23.3	1606	37.8	2508	100
Justitie	392	39.5	211	21.6	1087	39.0	1690	100
Totaal	2742	41.3	1551	26.2	6503	32.5	10796	100.0

Verschil in onderwerpen tussen dagbladen

Als we kijken naar het verschil tussen dagbladen dan valt met name een verschil op tussen de kwaliteitskranten en de populaire kranten. Bij kwaliteitskranten ligt de nadruk op een genuanceerd en divers aanbod van informatie. De informerende functie is belangrijker dan de entertainment functie, wat zich uit in zowel content (meer politiek, minder human interest) als lay-out (simpel en duidelijk). Populaire kranten leggen juist de nadruk op vermaak en bieden daarom meer sensatienieuws en zijn gevoeliger voor nieuwstrends. In Nederland worden doorgaans de Volkskrant, Trouw, NRC handelsblad en in mindere mate het NRC Next en het gratis dagblad Pers onder de kwaliteitskranten gerekend.

In tabel 7 staat een overzicht van de onderwerpen in buitenlandberichtgeving uitgesplitst naar dagblad. Opvallend is dat de kwaliteitskranten Volkskrant, NRC handelsblad en Trouw veel aandacht besteden aan politiek nieuws. Ook is er, in overeenstemming met het beeld van de kwaliteitskrant, weinig aandacht voor human interest verhalen. Hoewel de Volkskrant en met name Trouw op dit vlak toch dichtbij de populaire kranten komen. Voor Trouw is dit waarschijnlijk vooral mogelijk door de geringe aandacht voor economisch nieuws. Het NRC Next en Pers, die min of meer ook onder de kwaliteitskranten worden gerekend, maken in buitenlandberichtgeving deze naam waar op het gebied van politiek nieuws. Als we echter kijken naar human interest artikelen dan zien we dat Pers ook hier veel aandacht aan besteedt, terwijl NRC Next hier relatief juist erg weinig aandacht aan besteedt.

De betaalde populaire kranten De Telegraaf en het Algemeen Dagblad besteden relatief weinig aandacht aan politiek nieuws en veel aandacht aan human interest verhalen. Bijzonder opvallend is ook de aandacht van De Telegraaf voor economisch nieuws. Dit omvat ruim een kwart van de totale buitenlandberichtgeving van De Telegraaf.

Tot slot hebben de gratis dagbladen in het algemeen opvallend veel aandacht voor human interest artikelen. Metro en Spits besteden daarnaast veel aandacht aan justitie, openbare orde en geweld en overig politiek nieuws, terwijl Pers in plaats hiervan meer aandacht besteedt aan economisch en politiek nieuws.

Tabel 7 Onderwerp per krant (N=9871)

Onderwerp	Betaalde kranten					Gratis kranten			
	Populaire kranten		Kwaliteitskranten			Pop/Kwaliteit skranten		Pop. kranten	
	Algemeen Dagblad	De Telegraaf	Volkskrant	NRC H	Trouw	NRC Next	Pers	Metro	Spits
	% (Lengte)	% L	% L	% L	% L	% L	% L	% L	% L
Politiek	18.4	15.6	22.6	24.0	21.5	21.6	20.5	15.4	15.7
Human interest	8.6	9.1	7.4	4.7	8.7	2.2	13.6	10.1	10.6
Internationale betrekkingen	3.0	6.1	5.6	7.0	6.0	3.6	3.9	5.0	6.2
Economie	11.2	28.8	13.3	17.2	7.4	12.1	11.0	5.1	4.7
Overige pol. issues	17.8	14.0	17.4	15.2	17.6	18.1	13.3	16.2	16.7
Openbare orde en veiligheid	22.6	14.2	23.8	22.3	23.3	29.1	23.7	26.8	31.4
Justitie	18.4	12.2	10.0	9.7	15.6	13.4	14.0	21.4	14.7
Totaal	100	100	100	100	100	100	100	100	100

Verskil in onderwerpen tussen gebieden

Eerder in dit rapport hebben we de nieuwsfactoren besproken en daarmee gesteld dat er verschillende redenen zijn waarom een gebied in het nieuws kan komen. Dit is ook duidelijk te zien in tabel 8, waar we kijken naar het verschil in de onderwerpen waarmee verschillende gebieden in het nieuws komen.

Het grootste verschil is te zien bij het onderwerp openbare orde en geweld. Van de berichtgeving over Afrika en Azië valt ruim een derde onder deze categorie, en zelfs Australië, dat amper in het nieuws komt, staat vooral hiermee in de kranten. De grootste uitschieter is echter het Midden-Oosten. Maar liefst 44% van de totale berichtgeving over dit gebied gaat over openbare orde en geweld. Dit bevestigt de veronderstelling dat van het Midden-Oosten vooral de oorlogssituaties in het nieuws komen. Ook lijkt dit verband te houden met de hoge mate van berichtgeving over internationale betrekkingen.

Ook in de hoeveelheid economisch nieuws is een groot verschil tussen gebieden te zien. Europa scoort hier relatief hoog, maar van de continenten spant Noord-Amerika de kroon met 23,5%. Iets hoger nog scoort mondiaal, hoogstwaarschijnlijk omdat internationale handelsbetrekkingen (e.g. tussen Amerika en China) ook hieronder vallen. Ook economisch nieuws uit Azië krijgt veel aandacht, wat in overeenstemming is met diens groeiende economische macht.

Ten slotte wordt er opvallend veel aandacht besteed aan politiek nieuws uit Noord-Amerika. Dit is echter niet altijd zo. In 2006 en 2007 was dit namelijk slechts 21,8% en 21,2%. In 2008, het jaar van de presidentsverkiezingen, is de aandacht (54%) meer dan verdubbelt.

Tabel 8 Onderwerp per gebied (N=9871)

Onderwerp	Afrika	Europa	Azië	Noord-Ameri- ka	M&Z- Ameri- ka	Austra- lië	Midden- Oosten	Mondiaal
	% lengte	% lengte	% lengte	% lengte	% lengte	% lengte	% lengte	% lengte
Politiek	16.8	20.2	13.3	36.2	24.6	6.4	15.9	15.9
Human interest	7	9.4	7.6	5.8	8.9	12.5	4.2	2.2
Internationale betrekkingen	6.5	5.8	3.4	2.4	1.8	4.4	9.5	12.8
Economie	4.9	15.2	16	23.5	7.9	10.9	4	25.3
Overige pol. issues	15.5	19.5	20.4	8.9	15	24	12.1	26.9
Openbare orde en veiligheid	35.8	14	31.7	11.4	21	26.5	44	11
Justitie	13.5	16	7.6	11.7	20.8	15.2	10.3	5.9
Totaal	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

→ Conclusie

In antwoord op de klacht van Van Jole kunnen we op basis van dit onderzoek concluderen dat het, met een totale buitenlandberichtgeving van 28,1%, zo slecht nog niet gaat met de Nederlandse dagbladen. De berichtgeving is vooral te vinden in de 'kwaliteitskranten' en aanzienlijk minder in de gratis bladen. Opvallend laag scoren De Telegraaf en het Algemeen Dagblad, en opvallend hoog scoort het NRC Handelsblad.

Minstens zo belangrijk is de bron van het nieuws. Meer dan de helft van het totale *aantal artikelen* wordt uitbesteed aan persbureaus (60,2%). Met name de gratis dagbladen Spits en Metro en het Algemeen Dagblad maken veel gebruik van persbureaus. De overige buitenlandberichtgeving wordt vooral verzorgd door de redacties, en slechts een klein deel is voor rekening van de correspondenten/verslaggevers. Als we kijken naar de lengte van de artikelen, dan zien we wel dat de artikelen van persbureaus aanzienlijk kort zijn, aangezien ze slechts 32,5% van het totaal *aantal woorden (% lengte)* buitenlandberichtgeving in beslag nemen. De door de redactie of correspondenten geschreven artikelen zijn aanzienlijk langer, waarbij ook meer aandacht wordt besteed aan achtergronden en context.

Ook is in de kranten de aandacht voor het buitenland ongelijk verdeeld, al is dit weliswaar minder extreem dan op de televisie. Met name rijke, machtige landen en Europa in het algemeen komen veel in het nieuws. De nieuwsfactoren die hier duidelijk spelen zijn geografische en culturele nabijheid, economische macht en in mindere mate sensationeel/negatief nieuws. Als we kijken naar de verschillen tussen kranten dan vallen hier De Telegraaf en het Algemeen Dagblad op, doordat maar liefst 60% van de buitenlandberichtgeving over Europa en Noord-Amerika gaat.

Als we vervolgens kijken naar de onderwerpen van de artikelen dan zien we ten eerste dat er een groot verschil is wat betreft de meest voorkomende onderwerpen bij buitenlands en binnenlands nieuws. Maar liefst 23,3% van de buitenlandberichtgeving gaat over openbare orde en veiligheid, vergeleken met slechts 4,4% van de berichtgeving over Nederland. Ook gaat buitenlandberichtgeving vaak over politiek (20,8%). Berichtgeving over Nederland gaat vooral vaak over overige politiek issues (28%), economie (23%) en human interest (20,2%).

Kijken we naar het onderscheid tussen kranten dan zien we vooral een verschil tussen de (betaalde)'kwaliteitskranten' en de populaire kranten (zowel gratis als betaald). Ook voor buitenlandberichtgeving geldt het traditionele onderscheid. De kwaliteitskranten schrijven aanzienlijk meer over politiek en weinig over human interest. De populaire kranten hebben daarentegen veel human interest artikelen en weinig artikelen over politiek of internationale betrekkingen. Een opvallende uitschieter is tenslotte de hoge mate van aandacht voor economisch nieuws door de Telegraaf (28,8%), die (wellicht daardoor) tevens weer opvallend weinig aandacht besteed aan openbare orde en veiligheid (14,2%).

Nu is het nog natuurlijk interessant om te weten welke kranten we aan de hand van de resultaten van dit onderzoek kunnen aan- of afraden op het gebied van buitenlandberichtgeving. Hiervoor komen we ook weer terug op de column van Van Jole. Deze sluit hij namelijk af met de constatering dat de publieke omroep nu net zo opereert als De Telegraaf, wiens visie hij omschrijft als: "Nederland boven alles, en weinig over de rest van de wereld." Dit is in overeenstemming met onze onderzoeksresultaten. Aan de hand van de totale aandacht voor het buitenland en de spreiding van deze aandacht over verschillende landen, kunnen we stellen dat De Telegraaf, en in mindere mate het Algemeen Dagblad, Metro en Spits, het minst

geschikt zijn voor mensen die geïnteresseerd zijn in het buitenland. Voor een meer evenwichtige buitenlandberichtgeving zijn de kwaliteitskranten meer geschikt, en hier kan (in ieder geval voor buitenlandberichtgeving) de NRC Next gerust toe gerekend worden. Voor de forensen, die moeten kiezen voor de gratis bladen de Pers, Metro en Spits, is De Pers de krant waar het meeste nieuws over het buitenland verschijnt. De Pers maakt wat onderwerpen betreft niet alle beloftes van een kwaliteitskrant waar, maar de totale aandacht voor het buitenland is hoger en voor een gratis dagblad is de betrokkenheid van de redactie bij de buitenlandberichtgeving ook opvallend.

Tot slot moeten wij ons afvragen of een gebrek aan aandacht voor het buitenland een kwalijke zaak is. Is het verkeerd om vooral de aandacht op Nederland te richten en het buitenland zo buiten beschouwing te laten? In een democratie waar het volk indirect meebeslist over buitenlands beleid is het belangrijk dat men kennis heeft van buitenlandse zaken zo stelt Moisy (1996). Dat is nog nooit zo waar geweest als nu. Er mag dan wel geen directe bedreiging vanuit het buitenland zijn, maar de globalisering zet voort. Het buitenland was nog nooit zo dichtbij.

→ Literatuur

- Ahern, T.J. Jr (1984) 'Determinants of Foreign Coverage in US Newspapers', pp. 217–36 in R.L.Stevenson and D.L. Shaw (eds) *Foreign News and the New World Information Order*. Ames: Iowa State University Press.
- Bardoel, J. & J. van Cuilenburg (2003). *Communicatiebeleid en communicatiemarkt. Over beleid, economie en management voor de communicatiesector*. Amsterdam: Otto Cramwinckel Uitgever.
- Galtung, Johan and Ruge, Mari (1965) "The structure of foreign news: the presentation of the Congo, Cuba and Cyprus crises in four Norwegian newspapers", *Journal of International Peace Research* 1, pp. 64–91.
- Ginneken, J. van (1997), *De schepping van de wereld in het nieuws. De 101 vertekeningen die elk 1 procent verschil maken*. Houten: Bohn Stafleu Van Loghum.
- Harcup, T. and D. O'Neill (2001) 'What Is News? Galtung and Ruge Revisited', *Journalism Studies* 2(2): 261–80.
- Ishii, K. (1996) 'Is the US Over-Reported in the Japanese Press?', *Gazette* 57: 135–44.
- Moisy, C.(1996) *The Foreign News Flow in the Information Age*. Joan Shorenstein Center on the Press, Politics, and Public Policy: Harvard University. Discussion Paper D-23, November.
- Van Steegeren, Th. (2006). *Buitenland nieuws: bedreigde nieuwsoort of niet?* De Nieuwe Reporter. <http://www.denieuwereporter.nl/2006/07/buitenland-nieuws-bedreigde-nieuwsoort-of-niet/> bezocht: 11 januari 2009.
- Van der Valk, L & Vasterman, P. (2006). *Aantal correspondenten neemt nauwelijks af, aantal opdrachtgevers wel*. <http://www.denieuwereporter.nl/2006/06/aantal-correspondenten-neemt-nauwelijks-af-aantal-opdrachtgevers-wel/> bezocht: 11 januari 2009
- Williamson, S. *Global News and the Vanishing American Foreign Transnational Broadcasting Studies (spring 2001)Correspondent*<http://www.tbsjournal.com/Archives/Spring01/Williston.html>
- WU, H.D. (2007). *A BRAVE NEW WORLD FOR INTERNATIONAL NEWS? Exploring the Determinants of the Coverage of Foreign Nations on US Websites*. *The International Communication Gazette* VOL. 69(6): 539–551.

Bijlage 1: Nieuwsfactoren

Het nieuws in de media is slechts een fractie van wat er in de wereld gebeurt. Het is simpelweg onmogelijk om alle gebeurtenissen te rapporteren. Er dient daarom gekozen te worden welke gebeurtenissen in het nieuws komen en hoeveel aandacht hieraan besteed moet worden. Galtung en Ruge (1965) hebben in een beroemd onderzoek geprobeerd om in kaart te brengen aan welke factoren een gebeurtenis moet voldoen om het nieuws te halen. Deze nieuwsfactoren voorspellen en verklaren welke gebeurtenissen door de nieuwsmedia geselecteerd worden als nieuwsitem. De nieuwsfactoren, zoals in 1965 origineel opgesteld door Galtung en Ruge, zijn inmiddels vaak onderzocht en aangepast (Harcup & O'Neill, 2001). Het rapport van Galtung en Ruge is de basis voor het bestuderen van nieuwsfactoren, maar het is ook verouderd. De recenter opgestelde taxonomie van nieuwsfactoren van Harcup en O'Neill (2001) ziet er als volgt uit:

The power elite (de machtige elite):

Verhalen met betrekking tot machtige personen, organisaties of instituties.

Celebrity (beroemdheden):

Verhalen over mensen die al beroemd zijn.

Entertainment (vermaak):

Verhalen over seks, showbusiness, human interest, dieren en/of drama. Ook verhalen die grappig zijn of met humor beschreven kunnen worden en vermakelijke foto's of headlines.

Surprise (verrassend):

Verhalen die een element van verrassing en/of contrast bevatten.

Bad news (slecht nieuws):

Verhalen met een duidelijke negatieve boventoon, zoals conflict en tragedie.

Good news (goed nieuws):

Verhalen met een duidelijke positieve boventoon, zoals reddingsacties en ontdekkingen van medicijnen.

Magnitude (omvang):

Verhalen die een grote omvang hebben. Dit kan door de hoeveelheid betrokken personen of door de potentiële impact.

Relevance (relevantie):

Verhalen over gebeurtenissen, groepen of landen die relevant zijn voor het publiek.

Follow-up (opvolgend):

Verhalen over onderwerpen die al (recent) in het nieuws zijn geweest.

Newspaper agenda (belang voor de krant):

Verhalen die het belang van de krant dienen.